

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش فرزندپروری والدین بر کاهش علایم اختلال سلوک و بهبود سبک های فرزندپروری

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 17، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فائزه سهرابی - *Ph.D Candidate in Psychology, Young Researchers and Elite Club, Mahabad Branch, Islamic Azad University, Mahabad, Iran*

زینب خانجانی - *Associate Professor, Department of Psychology, University of Tabriz, Tabriz, Iran*

شیرین زینالی - *Ph.D Candidate in Psychology, University of Tabriz, Tabriz, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: حل مشکلات روان شناختی کودکان و نوجوانان نه تنها جنبه درمانی دارد؛ بلکه نوعی پیشگیری محسوب می شود. عمده ترین اختلالات دوران کودکی که باعث مراجعه به متخصصین بهداشت روانی می شود؛ از نوع اختلالات رفتاری بوده و شایع ترین آن اختلال سلوک است. این مطالعه به منظور تعیین اثربخشی آموزش والدین بر کاهش علایم اختلال سلوک و بهبود سبک های فرزندپروری والدین نوجوانان ۱۴-۱۶ ساله انجام شد. روش بررسی: در این کارآزمایی بالینی ۳۲ نوجوان به همراه والدین پس از تشخیص علایم اختلال سلوک به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و مداخله قرار گرفتند. از پرسشنامه علایم مرضی (CSI-۴) و پرسشنامه شیوه های فرزندپروری Robinson در مراحل پیش آزمون و پس آزمون و برنامه مداخله فرزندپروری نوجوانان (ساندرز، ۲۰۰۶) به عنوان بسته آموزشی استفاده شد. یافته ها: علایم سلوک در پس آزمون پس از تعدیل با نمرات پیش آزمون کاهش آماری معنی داری نشان داد ($P < 0.05$). همچنین در سبک اقتدارمندی فرزندپروری والدین افزایش آماری معنی دار و در سبک سهل گیرانه و استبدادی کاهش آماری معنی داری در مقایسه با گروه کنترل مشاهده شد ($P < 0.05$). نتیجه گیری: آموزش فرزندپروری علاوه بر بهبود روابط عاطفی میان والدین و فرزندان به عنوان یک مداخله موثر در درمان اختلالات رفتاری کودکان و نوجوانان مطرح است.

کلمات کلیدی:

Parent management training, Adolescent, Conduct disorder, آموزش فرزندپروری، نوجوانان، اختلال سلوک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1723940>

